Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery St Jersey City N J 07302
Телефони (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК XC. Ч. 22. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 4-го ЛЮТОГО 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 4, 1983 No. 22. VOL. XC.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ ВІДЗНАЧИЛА СОБОРНО СВЯТО ДЕРЖАВНОСТИ

Посадник Філядельфії Вілліям Ґрін вручає підписану ним проклямацію Дня Української Незалежности делеґації Українського громадянства Філядельфії. (Зліва): Дмитро Ткачук, проф. д-р Богдан Гнатюк, Володимир Василащук, Галина Горасцька, В. Ґрін, проф. д-р Петро Стерчо, інж. Михайло Нич, Ілярій Мазепа й Петро Тарнавський.

Філядельфія, Па. (П.Н.). — Під впливом Звернення Ієрархії Української Католицької Церкви, підтриманого Митрополитом Української Православної Церкви Блаженнішим Мстиславом, українське громадянство Філядельфії відзначило 65-ту річницю проголошення самостійности України та 64-ту річницю злуки всіх украпських земель в єдиній Українській Народній Республіці об'єднано. У склад Об'єднаного Святкового Комітету Української Громади Філядельфії входили: проф. д-р Петро Стерчо й інж. Михайло Нич від УКК — української громади метрополітальної Філядельфії, д-р Богдан Сілецький і Михайло Ковальчин від Відділу Централі УККА та інж. Микола Накіш і д-р Роман Сухий від ДЦ УНР.

Відзначування цих річниць розпочато у вівторок, 17-го січня 1983 року, підписанням і врученням проклямації Дня Української Самостійности у Філядельфії посадником Філядельфії Вілліямом Ґріном делеґації української громади, на чолі з проф. д-ром П. Стерчом у склад якої входили також проф. д-р Богдан Гнатюк, інж. М. Нич, Ілярій Мазепа, Володимир Василащук, Галина Горасцька, Петро Тарнавський і Дмитро Ткачук. Від 21-го до 23-го січня над центром міста Філядельфії виднів великий світляний напис „Вільна Україна" із найвищого будинку філядельфійської Електричної компанії. Про це подбала Українська Ліга проти Знеславлювання, на чолі з Дзвінкою Швед.

В неділю, 23-го січня, о год. 10-ій вранці Митрополит Стефан, в сослуженні о. шамбеляна Петра Мельничука й о. Томи Саюка, відправив Архиєрейську Божественну Літургію в наміренні українського народу в українському католицькому митрополичому соборі, під час якої зворушуючу проповідь виголосив Владика Роберт Москаль. Благодарственну Божественну Літургію з відповідною проповіддю в українській православній катедрі відслужив о. настоятель Віталій Лімонченко. В обидвох катедральних храмах брали участь делеґації всіх українських комбатантських, молодечих і суспільно-громадських організацій з прапорами, при чому обидва хра-

(Продовження на стор. 4)

М. РУДЕНКА І СІМОХ ІНШИХ ДИСИДЕНТІВ НАЙМЕНОВАНО НА КАНДИДАТІВ НА НАГОРОДУ НОБЕЛЯ

Вашінґтон. — Комісія безпеки і співробітництва в Европі, відома також під назвою Гельсінкської комісії в американському Конґресі, опублікувала ще 31-го січня ц.р., документ, в якому, вона висуває вісьмох дисидентів і оборонців Гельсінкських угод із Східньої Европи на Нобелівську нагороду миру в 1983 році.

Із Совєтського Союзу найменовано Юрія Орлова, Анатолія Щаранського і Миколу Руденка, голову Української Гельсінкської Групи, і литовця Вікторaса Петкуса (всі ув'язнені); з Чехо-Словаччини Вацлава Гавеля; з Польщі Леха Валенсу, Яцека Куроня і Адама Міхняка.

Микола Руденко

П'ять сенаторів і шість конґресменів кажуть у своїй заяві, долученій до цього документу, що згадані кандидати на нагороду віддано боронили принципи Гельсінкської угоди, підписаної 33-ма европейськими країнами, З'єднаними Стейтами Америки і Канадою в 1975 році, і тому повністю заслуговують на нагороду Нобеля. Автори цього документу цитують слова академіка Андрея Сахарова, одного з Нобелівських лавреатів світу, який стверджує, що „Гельсінкські угоди дали можливість багатьом людям активно виступити в обороні прав людини у нашому неспокійному світі".

Цією номінацією Комісія безпеки і співробітництва в Европі підкреслила ще раз свою турботу за долю ув'язнених і переслідуваних членів Гельсінкських груп в комуністичних країнах, які засуджені на довгоречинцеві терміни ув'язнення. Наприклад, члени московської групи на загальну кількість 97 років, української на 222 роки, литовської на 17 років Крім того, 25 членів чехословацької „Хартії-77" були змушені покинути країну, а принаймні 1,500 поляків ще й досі перебувають в тюрмах і ізоляційних таборах, а 2,500 очікують суду над ними військової хунти В. Ярузельского.

Документ про номінацію підписали сенатори: Роберт Дол, Оррін Геч, Джан Гайнц, Клейборн Пелл та Патрик Лігі; та конґресмени: Данте Фасцелл, Сідні Ейтс, Тимоті Вірт, Едвард Маркі, Дан Риттер і Кристофер Смит.

АМЕРИКАНСЬКИЙ СТАРШИНА ЗАГОРОДИВ ДОРОГУ ІЗРАЇЛЬСЬКИМ ТАНКАМ

Вашінґтон. — Департамент оборони повідомив у середу, 2-го лютого про новий інцидент між американською морською піхотою та ізраїльськими військами в Бейруті.

Коли три ізраїльські танки під'їхали до американського контрольного пункту і, маневруючи, намагалися пройти його, не зважаючи на перестрогу командира пункту капітана морської піхоти ЗСА Чарлза Джансона, він загородив собою передовий танк, вийняв пістолю, наладував її, виліз на танк і наказав командирові танка, ізраїльському підполковникові забрати свої танки, що він і зробив.

За останні кілька тижнів це вже шостий інцидент такого роду між ізраїльськими військами і американськими з'єднаннями міжнародних сил для підтримання миру в Ливані.

Заступник державного секретаря Кеннет Дем, повідомив також, що він викликав ізраїльського аташе у Вашінґтоні Беньяміна Нетанягу і вручив йому протест.

Речник Державного департаменту Аллен Ромберґ сказав: „Ці часті визови ізраїльських вояків є неспримливими для нас.

Ізраїльське посольство у Вашінґтоні заявило, що ізраїльські танки не мали наміру перейти американський контрольний пункт, або дати виклик морській піхоті". Такого наміру не було", — заявив ізраїльський посол.

Ізраїльська заява так пояснює цей інцидент: три танки проводили патрулювання території, згідно з домовленністю з морською піхотою після того, як в цьому районі в палестинській засідці минулої суботи загинув ізраїльський вояк. Далі ізраїльська заява говорить: „Після виконання патрулювання американський офіцер морської піхоти підійшов до ізраїльської танкової частини і заявив, що вона не повинна знаходитися в цьому районі. Ізраїльський командир пояснив, що він діяв у районі, узгодженому перед тим і від'їхав"

В Капітолі секретар оборони Каспар Вайнберґер заявив конгресовій Комісії військової служби, що капітан Джансон буде відзначений за його „відважну дію", коли він ставив опір „загрозливим крокам" ізраїльських танків.

РОЗГОРЯЮТЬСЯ ДЕБАТИ НАД БЮДЖЕТОМ

Вашінґтон. — На початку тижня головні економічні експерти Президента, як також секретар оборони Каспар Вайнберґер обороняли перед Палатою Репрезентантів запропонований раніше бюджет на 1984 рік. Як можна було сподіватися, плян бюджету викликав критику демократичних представників у Палаті Репрезентантів, хоча ця критика дає надію на співпрацю обидвох партій для узгіднення кінцевого фінансового пляну.

Демократичні речники в першу чергу підхопили справу допомоги безробітним, яких, як заявив спікер Томас О'Ніл є тепер 14 мільйонів. Це має бути найвища кількість безробітних в історії ЗСА і тому на думку демократів не можна обійтися без фонду наглої потреби, який створив би можливості праці в публічних проєктах, вивінував приміщення та дарові обіди для убогих та забезпечив фармерські господарства.

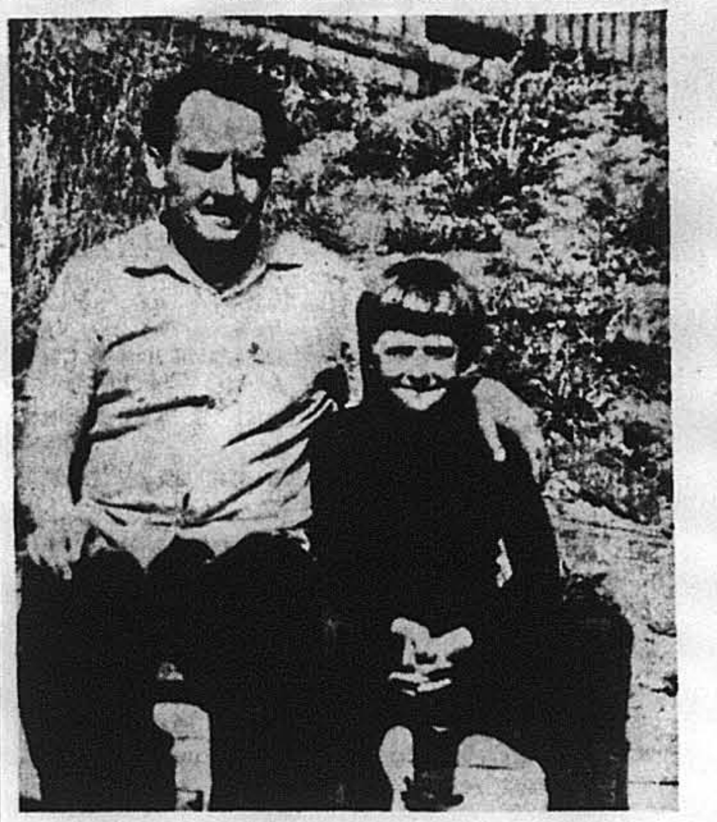
Демократи передбачають, що наглий економічний фонд для публічних робіт повинен виносити 5 до 7 більйонів долярів.

Т. О'Ніл відбув у цій справі нараду із головами усіх 25 комісій і надіється, що цей плян, як і плян на врятування соціяльного забезпечення, знайде зрозуміння і співпрацю обидвох партій і Президента.

Одним з перших, що зізнають є Мартин С. Фельстін голова Комісії економічних дорадників, а разом з ним Дейвид А. Стокмен, директор бюджету і секретар скарбу Доналд Т. Ріґен.

У першому дні дебат над пляном бюджету у Палаті Репрезентантів сильно заатаковано секретаря оборони Вайнберґера за його пропозиції видатків на озброєння.

ЗНОВУ ЗАСУДИЛИ ЗІНОВІЯ АНТОНЮКА

З. Антонюк із сином Максимом.

Ню Йорк, Н.И. (ЗП УГГ). — 22-го і 25-го жовтня 1982 року районний суд Києва слухав справу Зіновія Антонюка, звинуваченого в дармоїдстві (ст. 214 КК УССР). Головувала на суді Большакова, захищала Антонюка адвокат М.Г. Привєс. У суді допитували співробітників Московського районного відділу внутрішніх справ (міліції) Києва, службовців бюра для влаштування на працю, деяких осіб, що відмовлялися прийняти Антонюка на працю. Адвокат просила виправдати З. Антонюка. Суд оголосив вирок — один рік таборів суворого режиму.

Зіновій Павлович Антонюк (народжений 24-го липня 1933 року в Перемишлі) — інженер-економіст, він цікавився також проблемами української історії і культури, на ці теми писав, збирав фолкльор тощо. У січні 1972 року його заарештували, звинувативши за ст. 62 ч. І КК УССР (антисовєтська агітація і пропаґанда) та засудили на сім років таборів суворого режиму і три роки заслання. З. Антонюк тяжко хворий: у нього туберкульоза хребта, легень і сечостатевої сфери; у зв'язку з туберкульозним процесом погіршився зір, у нього також стенокардія і гепатопанкреатит.

Не зважаючи на тяжкий стан здоров'я, З. Антонюк в Уральських концтаборах брав найактивнішу участь у боротьбі в'язнів проти сваволі адміністрації за статус політв'язня; він подовгу голодував. За непокірність його постійно карали карцерами, ПКТ (приміщення камерного типу — табірна тюрма), і навіть Володимирською „криткою", де він відбув три роки.

Після закінчення табірного терміну з нього знущалися під час довгого і тяжкого етапу на заслання, яке він відбував в Іркутській області. Звільнившись після ув'язнення наприкінці грудня 1981 року, З. Антонюк жив з родиною в Києві, працював на різних некваліфікованих роботах. З останньої роботи — на заводі „Червоний Ґумовик" його звільнили нібито за прогули, які виявились у його відмові брати участь у громадських заходах. Відтолі Антонюк не міг ніде влаштуватися на роботу.

Дружина З. Антонюка, Вереса Василівна Сарнацька з сином Максимом (народжений 7-го травня 1969 року) мешкає під адресою: 252040, м. Київ-40, вул. Нікопольська, 35. Син Тарас від першого шлюбу (дорослий, 1958 року народження) мешкає теж у Києві, при вулиці Миру, 15, кв. 39. Адреса кримінального табору, в якому Антонюк відбуває ув'язнення, не відома, хоча з Києва його вже давно вивезли.

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ

Звинувачений Бюром спеціяльних розслідувань Департаменту справедливости ЗСА у скоєнні воєнних злочинів житель Чикаґо, Франк Валюс, був позбавлений судом американського громадянства. Згодом цей вирок було скасовано. Цитуємо чикаґський тижневик „Рідер".

„Франк Валюс невинний. Він не вбивав жидів у ґетто Кєльців та Ченстохва (Польща) під час Другої світової війни. Він навіть не жив у Польщі більшість воєнних років. Він жив у Німеччині, де був змушений до рабської праці на німецьких фермах. Він має свідків і документи про це.

Валюс — поляк, іміґрант, робітник-пенсіонер, що живе у двоповерховій квартирі у південнозахідній частині Чикаґо. Колись він був жертвою нацистів. Тепер він став жертвою судової помилки, що коштує йому чотири роки та 60,000 долярів, витрачених лише на адвоката. Маштаби цієї помилки майже неймовірні, а проте вона сталася".

На підставі позову Бюра спеціяльних розслідувань в американських судах розглядають справи ще деяких громадян, аби позбавити їх громадянства ЗСА. На судах фіґурують, як докази, документи, одержані з СССР із сумнозвісного відомства Берія-Андропова. Судді мають ці документи за абсолютно правдиві і відхиляють апеляції оборони про піддання згаданих документів судово-кримінальній експертизі.

У своїх процедурах американські суди користуються свідченнями, що спрепаровані в СССР, і надходять до суду, записані на стрічці. Оборона та звинувачені позбавлені змоги ставити свідкам в суді потрібні для свого захисту питання. Проте судді виявляють цілковите довір'я до такого ненадійного джерела свідчень, що ним є совєтська юридична система. Цілком слушно виступив у Конґресі проти

(Продовження на ст. 3)

Появилася праця д-ра В. Нагірного про російську інтеліґенцію

Ню Йорк, Н. И. — Тут у видавництві Трансекшин Пресс появилася книжка пера проф. д-ра Володимира Нагірного п.н. „Російська інтеліґенція" (Від муки до тиші) про історію російської інтеліґенції XIX сторіччя та з її повною соціологічною аналізою.

Проф. В. Нагірний є ассошіейт-професором соціології у Гантер коледжі в Ню Йорку. Він опублікував ряд праць на тему етнічности як також був співавтором книжки про „Мовну льояльність" в ЗСА з д-ром Джошуа Фішманом.

Студія російської інтеліґенції XIX сторіччя отримала знамениті критики американських соціологів та істориків, в тому проф. д-ра Едварда А. Шілса з Чикаґського університету в Чикаґо, проф. д-ра Ричарда Пайпса і проф. д-ра Деніела Белла з Гарвардського університету.

Всі вони підкреслюють оригінальність підходу до теми, широке знання автора і знамените його перо. Замість подавати біографії головних постатей, проф. В. Нагірний знайшов зовсім інший підхід до проблеми, в якому він дає характеристику російської інтеліґенції на підставі поглядів поодиноких інтелектуалістів, а не на підставі їхньої соціяльної позиції чи знання.

Книжка має 200 сторінок і коштує 23 доляри.

УІА дає позички студентам

Ню Йорк, Н.Й. — У четвер, 20-го січня ц.р., Управа Українського Інституту Америки проголосила, що УІА знову уділюватиме обмежену кількість безвідсоткових позичок для студентів вищих шкіл.

Кандидати на такі позички мусять бути українського походження або проявляти зацікавлення в продовженні, хоч частинно, українознавчих наук в акредитованому університеті. Між вирішними критеріями в призначенні позичок буде попередній поступ студента в науці.

„Від свого заснування Український Інститут Америки видав понад 30,000 дол. на такі позички, з яких 6,000 дол. ще досі не є сплачені", — повідомив інж. Володимир Назаревич, віцепрезидент УІА. „З огляду на недавні федеральні та стейтові фінансові обмеження в програмах, які відноситься до студентських позичок, УІА почувається до обов'язку знову допомогти визначним студентам здобути вищу освіту, оферуючи їм позички звільнені від відсотків. Ті позички будуть призначені не зважаючи на попередній борг, який ще лишається до сплати", — додав інж. Назаревич.

Інж. Назаревич заохочував всіх боржників постаратися якнайскорше сплатити свої позички, „щоб інші молоді українці могли скористати з нагоди продовжувати своє навчання в час коли інші джерела позичок їм вже недоступні".

Інформації та аплікації можна набути телефонуючи на число (212) 288-8660 або прямо писати до: Ukrainian Institute of America, 2E. 79th St., New York, N.Y. 10017.

Аплікації на приділення позички слід вносити до 15-го лютого ц.р.

Спадають ціни на нафту

Ню Йорк, Н. Й. — Чотири арабські країни, члени Організації країн-експортерів нафти (ОПЕК), загрозили у понеділок, 31-го січня, знизити ціни на свою нафту на 4 доляри за барилку на протязі тижня, якщо інші члени ОПЕК не погодяться на умовлений рівень видобутку нафти.

Погроза, передана кувейтським офіційним пресовим аґентсвом, є вказівкою на те, що арабські країни над Перською затокою можуть відкинути офіційні узгоджені ціни ОПЕК. Ці ціни, у висоті 34 доляри за барилку савдійської легкої ропи, підривалися зниженням цін іншими членами і постійним послабленням цін на вільному ринку.

Аґентсво Кувейту заявило, що до зниження цін Кувейтом приєднаються Савдійська Арабія, найбільший виробник і байбільший світовий експортер нафти, Арабські Еміpати і Катар, всі сусіди в Перській затоці.

Аґентство також заявило, що дві інші країни затоки Оман і Баґрейн, хоч і не є членами ОПЕК, також приєднаються до рішення зменшити ціни на нафту.

Країни Перської затоки вже раніше погрожували знизити односторонньо ціни на нафту, але покищо стримaлися зробити це. Тепер тиск понизити ціни зростає, і спеціялісти вважають, що порушення рівня цін ОПЕК може наступити кожного дня.

Тиск на ціни посилився вже у вівторок, 1-го лютого, коли дев'ять американських компаній, які переробляють ропу на бензину та інші продукти, знизили на 1 доляр ціну, яку вони мають намір платити за внутрішню американську нафту. Зниження ціни зроблене Корпорацією Ґалф Оіл у понеділок, 31-го січня, знизило ціну на нафту до 31 доляра за барилку, тобто на 3 доляри менше, ніж минулого року.

В Америці

БЮДЖЕТ ПРЕЗИДЕНТА РОНАЛДА Реґена на 1984 рік передбачає замороження всіх внутрішніх видатків, крім оборони, але він рівночасно включає вимогу підвишки на 15 відсотків для вдержування і справного функціонування Білого Дому. Конґресмен Елліот Левітас, демократ з Джорджії, заявив, що заощадження повинно починатися „з власної хати", тобто з Білого Дому. При тому він просив Президента змінити цю вимогу, або цілковито її анулювати.

У ЗВ'ЯЗКУ ЗІ СТРАЙКОМ приватних тягарових автомобілів в обидвох метрополіях Ню Йорку і Ню Джерзі відчувається брак деяких харчових продуктів, зокрема свіжих овочів і ярини. Міські чинники Ню Йорку кажуть, що довший страйк може довести до підвишки цін на харчі, починаючи вже з кінця цього тижня.

КЛІВЛЕНДСЬКА ПОЛІЦІЯ і службовці Федеральної Служби Інвестиґацій перевели одну з більших операцій на торгівців наркотиками, сконфіскувавши при тому велику кількість героїни на суму 20 мільйонів долярів. Заарештовано також п'ять осіб, яких, на рекомендацію ФБІ, випущено з в'язниці з домовленістю, що вони допоможуть поліції і спеціяльним аґентам дійти до джерела торгівлі героїною у стейті Огайо. Згідно з інформацією тимчасово придержаних „торгівців" на вулицях тільки самого Клівленду знаходиться велика кількість героїни на грубі мільйони долярів.

СЕНАТ ОДНОГОЛОСНО затвердив у вівторок, 1-го лютого ц.р., Елізабет Дол на секретаря Департаменту транспортації. Е. Дол тим самим стала першою жінкою, членом кабінету президента Роналда Реґена. Е. Дол є дружиною сенатора Роберта Дола, республіканця з Кензасу, голови дуже впливової Комісії фінансів у Сенаті. Е. Дол була номінована Р.Реґеном на це становище після резиґнації секретаря транспортації Дрю Луїса.

НАЙБЛИЖЧІ ПРИХИЛЬНИКИ президента Роналда Реґена, які вважають, що він повинен поновно кандидувати на це становище в 1984 році кажуть, що керівництво Республіканської партії занедбало дещо справи виборів і не створило навіть виборчого крайового комітету. Натомість демократи працюють повною парою і їхні комітети, а також збирачі фондів на передвиборчу кампанію їхніх кандидатів, працюють вже віддавна майже в усіх стейтах ЗСА. Президент ще й досі серйозно не висловився чи він старатиметься про перевибір на Президента.

У світі

ЛИВАНСЬКА ПОЛІЦІЯ повідомила у вівторок, 1-го лютого, що бої між християнською міліцією та друзами в ливанських горах тривають. У понеділок було вбито 17 і поранено 34 особи. Ізраїльські війська, які окупують містечка Алейг і Шуф на південний схід від Бейруту, намагалися встановити припинення вогню, але не завжди їх старання мали успіх. Ці дві релігійні групи: християни і мусулмани-друзи ворогують на протязі століть, але в останній час ця ворожнеча набрала драстичного характеру. Друзи вигнали християн з гір під час громадянської війни в 1975-76 роках, а тепер після ізраїльської аґресії минулого року захищаються від наступів християн ,які намагаються повернути собі свої оселі та майно.

В РАМКАХ ПЕРЕБУДОВИ правлячої в Індії Конґресової партії послідовники прем'єр-міністра Індіри Ґанді у вівторок, 1-го лютого, вибрали Васантрао Патіля, колишнього секретаря партії, головою ради міністрів багатого процвітаючого західнього штату Магараштра. Прем'єр-міністер Індіра Ґанді ,яка одночасно є головою Конґресової партії, почала велику перебудову свого уряду минулого тижня. Ґанді вже прийняла резиґнацію 10-ох міністрів і назначила нових, інших міністрів перемістила на різні пости. Чотири із п'ятьох секретарів партії також звільнені зі своїх постів.

В ПОЛЬЩІ ЗАКІНЧИЛАСЯ продажа мила і порошку до прання білизни на картки, з 1-го лютого мило і порошок вільно продається в крамницях. Сотні, а може і тисячі людей в довгих чергах перед крамницями, розкуповували мило і порошок, ігноруючи попередження і заклики уряду не робити паніки і не робити запасів цих товарів. Офіційні представники заявили, що, якщо населення проявить поміркованість, то буде знято обмеження на продаж інших товарів. Тепер у Польщі зберігається ще продаж на картки таких товарів: м'яса, цукру, муки, масла, алькоголю, тютюнович виробів, взуття.

СТРАЙК ПРАЦІВНИКІВ державних установ у канадській провінції Квебек, які протестували проти зменшення заробітної платні на 20 відсотків, розпадається на частини, після того, як тисячі працівників лікарень повернулися до праці у вівторок, 1-го лютого. Працівники лікарень повернулися до праці після того, як уряд заявив про „рамки угоди" з їх профспілкою.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $1.25 місячно. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Роковини гітлеризму, Ізраїль і голокост

В неділю, 30-го січня ц. р., в 50-річчя приходу Гітлера до влади в Німеччині, президент Ізраїлю Ітцак Навон, промовляючи на жалібному зібранні в Єрусалимі, закликав жидів до зміцнення держави Ізраїлю, що „являє собою все те, що Гітлер намагався знищити".

Як відомо, прем'єр міністрів Менахем Беґін і інші ізраїльські провідники часто порівнюють Палестинську Визвольну Організацію, ПВО, до нацистичної партії та перестерігають перед можливим „другим голокостом", якщо постане палестинська держава побіч Ізраїля.

Промовляючи в Яд Вашем до сотень громадян і туристів з інших країн, І. Навон перестерігав усіх перед легковажним вживанням висловів „нацист", „голокост", бо ці вислови повинні вживатися виключно у відношенні до тих трагічних подій, цебто до нацистського переслідування і масового вбивства жидів німецькими нацистами.

Президент Навон говорив, що ізраїльський уряд буде далі настоювати на покаранні нацистичних воєнних злочинців не з прагнення пімсти, але для науки молодих поколінь, які не знають чи не пам'ятають про ті злочини Гітлера у відношенні до жидів.

Президент Ізраїля також заторкнув соціяльні і політичні тертя в країні між жидами-ашкеназами (жиди европейського походження) і жидами-сафардиками (жиди північноафриканського і арабського походження).

Серед тих, що пережили гітлерівський голокост, було багато німецьких жидів, які говорили американським журналістам, що вони у своїй молодості любили Німеччину і її культуру та хотіли йти в німецьку армію, щоб обороняти Німеччину, але цього їм не дозволено, а навпаки — нищено жидів поголовно у варварський спосіб.

Міністер внутрішніх справ Йозеф Бурґ, що закінчив німецькі університети в Берліні й в Ляйпциґу, зацитував слова німецького поета Г. Гайне, який, бачивши палення книжок в 1817 році, мав сказати: „На місці, де тепер палять книжки, врешті-решт будуть палити живих людей".

Українці, які пережили голодовий голокост — штучний голод, влаштований червоною Москвою в 1932-1933 роках, можуть зрозуміти і розуміють трагедію жидів. Але не всі розуміють нас: ось поголовне обвинувачення українців в антисемітизмі чи у „воєнних злочинах" за нацистської окупації України є дуже часто виявом нестриманих емоцій і бажання пімсти з боку груп, ворожих українцям, тільки тому, що українці, — які були жертвами гітлерівського і сталінського голокостів в мільйонах — тепер безборонні і бездержавні, і їм не все можливо і не все під силу оборонити себе від тих безпідставних закидів.

Тому слова ізраїльського президента Навона про легковажне вживання вислову „нацисти", чи йому подібних виразів, повинні пам'ятати також ті не-українці, що з емоційної неповздержливости чи шовіністичних українофобних причин стосують ці вислови до нас, українців. Ми, подібно як жиди, терпіли і далі терпимо під чужонаціональним ворожим наїзником.

ЯК УЖЕ ПОВІДОМЛЯЛОСЯ, десятки і сотні тисяч голодних і знедолених людей, яких вигнано з Ніґерії, яка саме тепер переживає економічну кризу, заповнили дороги і хто як може намагається покинути Ніґерію і чимскоріше дістатися до своєї країни .Останнім часом в Ніґерії перебувало понад три мільйони осіб з сусідніх африканських країн, які шукали кращої долі в цій багатшій і процвітаючій країні в порівнянні з відсталими країнами Африки. Більше половини цих „переселенців" громадяни Ґани. Щоб дістатися на свою батьківщину дуже багато з них, не маючи засобів на подорож ніяким транспортом, вирішили подолати приблизно 200 миль пішки через дві країни — Бенін і Того, які лежать між Ніґерією та Ґаною. Західні пресові аґентства повні повідомлень і описів цієї людської трагедії, в якій, крім голоду та інших труднощів, є вже десятки смертних жертв.

СЕНАТОРИ ОБИДВОХ політичних партій перестерегли секретаря Департаменту оборони Каспара Вайнберґера, що якщо він вперто відмовлятиметься від зменшення оборонного бюджету в сумі 238,6 більйонів долярів, то Конґрес без його відома втрутиться в цю справу. В обидвох палатах існує тенденція до зменшення цього бюджету бодай на 25 більйонів долярів. Політичні спостерігачі кажуть, що секретаря оборони зустріли члени сенатської Комісії військових справ досить холодно, хоч раніше він користувався в Сенаті популярністю. На переслуханні Вайнберґер заявив членам згаданої комісії, що Пентаґон не витратить ані одного цента більше, як буде потрібно, щоб вдержати американські збройні сили на відповідному рівні.

Михайло Ільків

ЕКОНОМІЧНІ НЕСПОДІВАНКИ

Рік 1982-ий перейде в історію господарського побуту як рік різних економічних несподіванок. В двох попередніх роках було пороблено багато різних господарських обіцянок на поліпшення ситуації в країні, але це були тільки обіцянки. Знайти відповідь, чому був такий економічний курс, мабуть ніхто не відважується, бо властиво і відповіді немає, чому все діялося протилежно до плянування.

В основі економічної політики країни тому два роки експерти-економісти старалися схопити під контролю дві засадничі справи, а саме: інфляцію доляра і відсоткову стопу, що була надто висока. В тих двох проблемах намічену ціль осягнено. Але ці саме розв'язки причинилися до зросту відсотків безробіття в країні і банкрутства численних підприємств, що в результаті збільшило дефіцит державного бюджету.

І тут ціла таємниця ситуації. Теорія, що дефіцит не має великого впливу на господарське відродження, до сьогодні в очах працюючої людини себе не виправдала. На ренесанс у народному господарстві в 1983 році, що його передбачували теоретики, ледве чи можна надіятися. Продукційні замовлення не стабільні. Плянування в підприємстві треба часто зміняти. Як з цілої ситуації видістатися? — мабуть ніхто не береться ворожити.

Деякі економісти дальше проповідують скоре поліпшення в народному господарстві, не зважаючи на сучасну господарську кризу. Вони твердять, що продукція таки збільшиться, і тоді зменшиться безробіття. Президент у його річному звіті до американського народу про Стан Юнії, 26-го січня 1983 року, також потвердив, що економіка країни поліпшується і що безробіття є найбільш клопітливою справою Уряду. Він запропонував жмут протизаходів, одначе все це вимагає часу.

Для безробітного робітника надія — це найкраща відповідь в сучасній господарській ситуації, бо поліпшення мусить колись прийти. Але треба, щоб прийшло. Щоб не було так, як приповідка каже: „казав пан, кожух дам, та його слово тепле"... Певні економісти твердять, що національний валовий продукт збільшиться на чотири відсотки в цьому році, а це повинно б зменшити безробіття. Проте, на підставі щоденних фактів, радше можна припускати, що поліпшення в промисловості країни не станеться в короткому часі. В сьогоднішній ситуації урухомлення продукційного процесу в підприємстві вимагає капіталових інвестицій на устаткування, часу на плянування, що включало б не тільки внутрішні потреби країни, але також експортову ділянку. Досьогодні ані приватні, ані урядові економісти не проголосили такого пляну, на підставі якого можна б робити господарські прогнози. Всі ці справи тим часом дискутуються, але покищо без практичних результатів.

Для стимулювання економіки країни не можна збільшувати державний бюджетовий дефіцит, а навпаки — його слід зменшувати, — і тут мабуть ціла таємниця справи. Уряд запотребовує гроші на оборонні справи країни, а Конґрес на інші видатки. Отже дефіцит у великій частині пов'язаний з обороною країни. Через це критичні голоси досить стримані.

Позбутися рецесії і стимулювати економіку найлегше... через воєнне діло; подібною була справа у 1930 році: депресію врятувала Друга світова війна. Причиною дефіциту і рецесійної економіки є потреби Уряду, що зуживають майже всі грошові ощадності країни, не залишаючи відповідної суми грошей для приватних промисловців.

Відсоткова стопа в 1982 році зменшилася (завдяки втручанню Президента) через стійку фінансову політику, а деякі полегші причинилися до більшої активности в комерції і в деяких родах промисловости. Але це покищо не зменшило безробіття і бюджетового дефіциту. Відсоткова стопа зменшилася також через сповільнення випуску грошей резервним банком. Це звичайне економічне правило: зменшення грошей в обороті ринок приймає як зменшення і більшу стабільність цін в народному господарстві. Менша відсоткова стопа в минулому році заохотила деяких промисловців до інвестицій у підприємства і до збільшення продукції в країні. Вартість доляри збільшилася тут і за кордоном. Із зростом купівної спроможности доляра промисловці старалися збільшити експорт своїх товарів, використовуючи таку нагоду, при тому впливаючи на зменшення імпорту, за який треба було платити більше грошей.

Направити господарську ситуацію в країні можна буде тільки тоді, коли буде можливість збільшити капіталові інвестиції в промисловість. Збільшення грошей на ринку причиниться до господарської активности, пожвавлення продукції і тому до зменшення безробіття та зниження дефіциту (робітник, що працює, платить податок). В такій ситуації залишається одна альтернатива, щоб оминути економічні кризи, слід реформувати народне господарство країни, удосконалювати методи і засоби згідно з поступом цивілізації, науки і техніки.

Макар Дуда

СССР — СТОП — КАДР!

Безробіття необхідне господарям СССР, бо це той залізний ошийник, який тримає народ у рамках покори. Всі у „вільній країні Рад" чудово знають, що будь-який виступ проти урядової політики, участь у мітингу чи демонстрації, надто вільне висловлювання, недозволене знайомство, листи отримані з вільного світу, навіть читання „не тієї" газети можуть дуже швидко привести, якщо не до концтабору , то в простому випадку до звільнення з роботи. Без будь-яких пояснень. І в тебе не буде жадних шансів щось довести, чогось домогтися. І головне — не матимеш надії знайти працю в майбутньому.

Мене, зрозуміло, зацікавила технологія дії „вовчого квитка". Як це так неугодних не беруть на роботу? Виявляється, дуже просто, а водночас і складно. У відповідних інстанціях, головне в Москві, заведені спеціяльні досьє на кожного громадянина країни, де збирається весь час і безперервно інформація про поведінку того чи іншого. А в трудовій книжці, основному документі, на окремому місці стоїть малопомітна для стороннього ока відповідна „птичка", яка для інспектора кадрів точно скаже, що ти за „птичка" . І людині кажуть: для вас немає роботи...

Ніхто не осмілиться порушити вказівку цього „компютера".

На наше запитання, чому, скажімо, в Києві, люди бояться зустрічатися з американськими туристами, відповідають одверто: „Якщо зустрінешся — звільнять з роботи".

Тим більшої поваги заслуговують люди мужні, які і в цих умовах не бояться протестувати проти урядової політики.

Площа імени Пушкіна в Москві. Або пам'ятник Т. Шевченка в Києві. Тут ми зустрічаємося з молодим чоловіком, — з худеньким в окулярах пацифістом, який простягає нам, як і всім багатьом перехожим, листівки, надруковані в підпільній друкарні, — в них чітко надруковано: „Війна не повинна повторитись! покінчити з перегонами озброєнь, обернути асиґновані на неї кошти на людські потреби!"

Куди цей молодий чоловік подівся, самі догадайтесь...

Як відомо, оборона країни — обов'язок кожного громадянина. Уряд жорстоко бореться з окремими особами, які цього не розуміють. Того, хто відмовляється служити в армії, чекає п'ять років тюрми і ще три роки дальшого заслання, якщо не виправиться. Судові процеси такого характеру йдуть по багатьох областях. Але на превеликий жаль, від призову ухиляються тисячі. Чи ти всіх їх засудиш?

Залізна завіса, яка давно відгороджувала широкі маси від прогресивних ідей, стала броньованою. Ніяких якнайменших лазівок у могутній стіні ідеологічного ізоляціонізму не було і нема; це звучить неправдоподібно, — але „рядова радянська людина" не може передплатити, наприклад, газети „Свобода", або „Ню Йорк Таймс". Нещодавно міліція міста Харкова арештувала трьох активістів канадського журналу „Нові дні" за те, що вони дали своїм товаришам прочитати останній номер журналу, в якому була вміщена стаття якогось Дуди, і відразу ж їх посадили на три роки в тюрму за хуліганство.

Зі закордонними радіопередачами питання вирішується ще простіше. Якщо в капіталістичних країнах, таких, наприклад, як ЗСА, навмисне „не випускають приймачів на коротких хвилях", щоб слухачі не приймали проґресивних передач з Москви та Києва, то в країні совєтській такі приймачі продукують навіть у Кобеляках, однак, ніхто навіть з найвисоко свідомих слухачів не слухає ворожої пропаґанди зі загниваючого Заходу, бо на озброєнні народу є могутня мережа „глушилок".

А злочинність? Один мій знайомий розповів, як злодії хитро пристосовуються до змін, які відбуваються у суспільстві. У багатьох містах нашої „неосяжної і вільної країни", наприклад, у результаті тимчасових труднощів у постачанні продуктів харчування банди грабіжників вламуються в квартири і, ні слова не кажучи, кидаються до кухні і в зарані приготовані мішки забирають усі наявні продукти і вмить щезають.

А що робити тим бідолашним господарям квартири? З голоду помирати?

Вони й не журяться, бо перед ними велична... Продовольча Програма!

Та хіба можна порівняти СССР, скажімо, з ЗСА? Який там проґрес за останні двадцять років? Страшно сказати, матеріяльний добробут населення ЗСА яким був, таким і лишився. А натомість у СССР навіть порівняти не можна. Не говоритиму зайвих слів, кожен і сам може зробити порівняння. А якби ще не імперіялісти всіх мастей, як би ми ще жили зараз!

А хвалена західня демократія? У журналі „Тайм" у нотатці „Які такі вибори?" сказав, що зі 120 запитаних виборців лише шестеро таксяк могли назвати прізвища кандидатів на проміжні вибори в Конґрес. Тим часом перший-ліпший совєтський виборець з гордістю відповість: „Поняття не маю, та і взагалі мені на це наплювать: все одно один одного гірший".

А узагальнюючи треба сказати: „Не зваблюйте себе і не обнадіюйте інших, не сподівайтеся в політиці СССР будь-яких суттєвих змін

(Закінгення на стор. 3)

Володимир Жила

У ПОШУКАХ ШЛЯХІВ І ЗАСОБІВ

„Ethnic Chicago, редактори Пітер д'А Джовнс і Мелвин Г. Голлі. Вілліям Б. Ірдменс Паблішінґ Компані, Ґренд Репідс, Миш. 1981

У пошуках шляхів і засобів активізації над питаннями культурного плюралізму й казанка, що все топить (melting pot), що проходять у З'єднаних Стейтах Америки, збірка статтей „Ethnic Chicago" є доброю появою і цінною спробою конкретно простежити етнічні справи цього великого міста та показати їх світла й тіні.

Одразу скажемо: назва книги зовсім відповідає її змістові; тому практична цінність її незаперечна — конкретно допомогти читачеві познайомитися з етнічними справами, до певної міри заповнити прогалини, що існують в науковій літературі цієї ділянки, як також вказати на нові проблеми, які потребують дальшого глибокого дослідження.

У книзі, що складається з вісьмох обширних статтей визначних фахівців етнічних справ, немало цікавих фактів з історії окремих груп, які автори розглядають всесторонньо й наскрізь авторитетно. Таким чином, рецензована книга своїм задумом, побудовою і змістом становить цілком оригінальну працю. На відміну від попередніх праць у цій галузі, тут відчувається прагнення авторів охопити дослідженням усі сторони етнічного життя разом із висвітленням властивостей характеру окремих етнічних груп; проте, таке прагнення не завжди можна здійснити, бо часто воно є під впливом різного розуміння побутового життя окремих груп та неоднакового підходу до етнічних справ.

Накреслюючи загальну схему розмежування етнічних груп за функціональними й експресивними ознаками на ті, що діють у сфері культурного плюралізму, й ті, що уже попали до казанка, що все топить, автори правильно застерігають щодо можливости нечіткости й невизначености такого поділу та будь-якого категоричного судження на цій основі. Але завдяки тому, що багатьом групам властива внутрішня здатність виражати свої сили й динамічність у ділянках організації, підприємливости та культурних і фолкльорних виявів, вони цілком природно стають об'єктом окремого вивчення та відіграють специфічну ролю в цілості суспільства.

До першої категорії автори зараховують ірляндців, жидів, греків, українців й італійців, а до другої німців, японців і тих ірляндців, що успішно включились у машину демократичної партії Америки й на її базі створили значну політичну силу.

У нашому огляді ми зупинимось більш детально над українською групою, яку у вступі „Етнічна одиссея" редактори видання називають групою захоплюючих людей з проникливими і живими ідеями та культурними виявами, але в той же час дуже слабозрозумілою в суспільстві.

Стаття д-ра Мирона Б. Куропася „Українське Чикаґо: становлення національної групи в Америці", дає чітку відповідь на багато істотних питань, а найосновніше, чому українська група не знайшла підтримки й зрозуміння в Америці. Автор, колишній етнічний дорадник президента Джералда Форда, є досвідченим політиком і науковцем у ділянці етнічних студій і тому його спостереження є особливо цінними і вагомими в комплексі етнічних студій як науки, що відіграє сьогодні поважну ролю в американському суспільстві. У своїй праці він пильно розглядає кризу української ідентичности та політичну боротьбу, що проходила в Америці за здобуття незалежности в Україні в 30-их роках. Разом з тим він цілком правильно підкреслює дві провідні ідеї, що причинилися до формування української етнічної групи, а саме, що З'єднані Стейти — це одинока країна в світі, в якій, коли хтось стає її громадянином, не зраджує своєї нації („Січ", 1-го січня 1930), далі, що „Для багатьох українських іміґрантів З'єднані Стейти це не казанок, в якому все топиться, а школа етнічно-національного розвитку" (Мирон Б. Куропась, 1974). Певна стриманість автора у висновках пояснюється, мабуть, тим, що питання, про які тут ідеться, ще дуже мало вивчені й висвітлені в науковій літературі; проте зроблений добрий початок і думається, що дослідження у цьому напрямі можуть бути продовжені й варто їх продовжити, бо питання української ідентичности поза всяким сумнівом є справою великої ваги для майбутнього українців в Америці.

Документально автор висвітлює роботу спеціяльного Комітету конґресмена Мартина Дайса з Тексасу, що принесла траґічні наслідки для організованого й національно-свідомого українства в Чикаґо й в цілій Америці.

Таким чином, період 1884-1939 років, у який вкладено багато праці й ентузіязму майже двох поколінь, щоб перетворити етнічно-культурну українську масу в політично-свідому національність, закінчився тра-

(Закінгення на стор. 3)

Ірена Ванчицька

УТЕЧА ВІД ЖИТТЯ

„Чи є на світі щось скучніше, як безконечно довга ніч у манастирській келії" — так думає послушниця Марія.

Десь там за мурами манастиря пульсує великоміське життя — вирують товпами людей залиті світлом неонів вулиці, дихають випаром смачних потрав ресторани, несеться з нічних клюбів голосна музика, а в міськім парку, заслухані у пристрасні шепоти закоханих, шумлять таємничо високі дерева. Марія недавно прийшла із цього світу, тому їй так тяжко призвичаїтися до тиші предовгих ночей і монотонности сірих днів у манастирі.

Думки летять гураганом і здається на куски рознесуть голову. „Як можна було так зробити?" — товчеться безустанку думка. Так довго були заручені, здавалося знали себе наскрізь, уже все було приготоване до весілля, навіть традиційні „шавер парті" відбулися, а тут нагло Аркадій сказав, що він одружується з іншою дівчиною.

Так мало бракувало зробити нерозважний крок, та добра рука Господня запровадила її у ці мури. Тут знайде вона спокій і забуття, віддасться корисній праці, буде навчати дітей, бо учителькою працювала Марія на цім суєтливім світі.

Поважні очі Матері ігумені мішаються з ясними веселими очима Аркадія...

— Дитино, — говорить ігуменя, — втекти від життя не так легко, воно хоч тяжке і несе багато розчарувань, але воно літає зваблививим метеликом.

— Спробуй, побудеш рік-два, а тоді побачиш, бо тільки вибрані можуть витримати дисципліну строгого монашого життя.

А суворий отець Ізидор, манастирський сповідник, вислухавши сповіді послушниці Марії, гострим тоном перестерігає: — Молитвою і постом відганяйте ці грішні думки, що їх підказує сатана.

А що вдіяти, коли Марія не вміє зосередитися в безконечно довгих молитвах? Там, на цім грішнім світі, ніколи не ставало їй часу на довгі молитви. Вранці, біжучи до праці, просила Господа корисно провести день, а увечері дякувала за все добро і просила ласки для тих, хто залишився на рідних землях.

І тут, у манастирській каплиці, де треба так багато молитися, думки зриваються і біжать до надморського містечка...

Шумів тоді грізно океан, золотом зірок горів небозвід, сталевими зіницями виблискував місяць, а Аркадій говорив: — Люба, я здійму ці зорі з неба і вистелю ними нашу дорогу до щастя .

— Боже, прости мені грішній, — б'ється в груди послушниця Марія і шепче довгу покаянну молитву царя Давида. І знову думка летить далеко у гебрейський край, де красуня Версавія обдаровує коханням царя Давида.

Марія ледве може дочекатися кінця вечірніх молитов. У своїй келії припадає до великого хреста, що висить на стіні, обнімає ноги Розп'ятого і молиться своїми словами: — Ісусе добрий, Ти, що у тріюмфі і величі вступав до Єрусалиму тоді, як юрба кидала свої серця Тобі до ніг і кричала „Осанна Цареві, Синові Давида"; Ти покірно взяв тяжкий хрест і поніс його на Голготу. Допоможи мені, Милосердний, нести мої хрести без нарікань.

Послушниця Марія радіє, що закінчилося гаряче і вологе літо і шкільні залі заповнилися дітворою. Марія не сподівалася, що так тяжко прийдеться їй учити дітей у початковій клясі. Колись учила вона старших учнів, які розуміли вагу науки, а головне бажали вчитися. Скільки терпеливости і нервів коштувало їй, щоби привчити цих малих розгуканих школярів дисципліни.

Із всіх дітей найбільше клопоту завдавала Марії маленька Зеня. Ця білява гарна, мов порцелянова лялечка, дівчинка зовсім не брала участи в навчанні. Тоді, коли другі діти писали завдання чи читали, вона навіть не відчиняла книжки, а, понуривши голову, сиділа нерухомо; по довшім часі молода вчителька рішила викликати батьків Зені.

Прийшов батько, і Марія аж жахнулася, коли побачила в очах молодого чоловіка вираз такого безмежного болю.

„Як ця дівчинка дуже похожа на батька", — подумала і почала висказувати свої жалі.

Вислухавши всіх жалів учительки, батько тихим голосом почав говорити: — Сестро, я дуже прошу, залишіть мою донечку в клясі. Може час вилікує її від страшної туги за мамою. Півроку минуло, як дружина покинула цей світ і нас. Сестро, вона була така молода і здорова, поки ця страшна недуга не зруйнувала її сил.

Боже як довго вона мучилася , я часом прохав Господа, щоб забрав її з цього світу, бо не міг дивитися на такі терпіння. Чи знаєте, що я тоді переживав? У шпиталі догоряла молода дружина, донечка була на ласці чужих людей, а я мусів працювати, бо не мав прискладаних грошей. Тоді моїм бажанням було вмерти, та ця мала Крихіточка тримала мене при житті. Для неї мусів я жити, працювати і витримати ці надлюдські терпіння.

— Сестро, засудженим на смерть подають вирок коротко перед страченням, моя бідна дружина знала про цей вирок два роки. Чи розумієте, що це значить? Пожалійте мою бідну сирітку і мене.

Сестра Марія не могла промовити слова, так зворушило її це страшне людське горе. Так, вона залишить дівчинку в клясі й огорне її особливою опікою.

Зближалися Різдвяні Свята і сестра Марія учила дітей робити прикраси на ялинку. Зеня заявила, що вона не буде робити ніяких прикрас, бо цього року не буде в них ялинки. Довго переконувала учителька дівчинку, щоб взялася до праці, бо цим зробить радість батькові.

— Я допоможу тобі прикрасити ялинку, приготовимо святу вечерю, а татко прийде і так зрадіє. — Почувши це, обличчя дівчинки роз'яснилося. Вона навіть подумала про дарунок під ялинку. Татко любить читати, вона купить йому книжку.

Сестра Марія відітхнула з полегшою. Перші леди були проламані, а дальше все пішло добре. Дівчинка полюбила вчительку, горнулася до неї, наче до матері, і приходила з усіма жалями і радостями свого маленького світу. Сестра Марія стала втаємничена в усі родинні справи. Вона знала, що Зеня перебуває після науки у сусідки, а ввечері батько забирає її і тоді приготовляє вечерю, а опісля Зеня допомагає наводити порядок у кухні.

Бідна вона , — думала не раз Марія і часто застановлялася над тим, як їй допомогти.

(Продовження на ст. 3)

Звернення...

(Продовження зі стор. 1)

цієї практики сенатор з Огайо — Джан Ашбрук (нині небіжчик).

Під час розгляду згаданих справ та у постановах суддів, як винувальний чинник, згадується приналежність до ОУН.

У своїх ухвалах судди виходять з передумови, що в 1945-1947 роках з таборів „переміщених осіб" не було прецедентів примусової репатріяції до СССР. Американські судді, що розглядають ці справи, не є безсторонні, як того вимагає Всесвітня Хартія Прав Людини, а ще до розгляду справ у суді **впевнені у провинності оскаржених.** На переконаність суддів, безперечно, мають вплив відомості про окремих майбутніх звинувачених, що з'являлися у пресі задовго до початку судового розгляду. Зіграли свою ролю і „безпомильні мисливці за нацистами", а надто ті, котрі користувалися інформацією із совєтських джерел.

Плюс до всього, у Клівленді відбулася демонстрація, учасники якої вигукували: „Всі українці нацисти, **всі українці вбивають жидів".**

∴

Перелічені факти змушують нас заявити таке:

Ми вважаємо, що розпалювання міжнаціональної ворожнечі належить до підривної діяльности, що її ведуть у світі адепти московського імперіялізму.

Ми схвалюємо діяльність Комітету проти Вживан**ня Совєтських Свідчень (Клівленд) та Ліги проти** Знеславлення Імени України (Філядельфія).

Ми дивуємось, що більшість українських організацій виявляє незрозумілу байдужість перед лицем українофобської кампанії, розпалюваної Москвою.

Ми вважаємо, що вживання в судах, як абсолютно вірогідних, совєтських документів і спрепарованих у СССР свідчень є злочином супроти правосуддя.

Ми вважаємо, що твердження нібито в 1945-1947 роках не було примусової репатріяції з европейських таборів „переміщених осіб" суперечить істині.

Ми вважаємо, що для розгляду згаданих вище справ у відповідальности з Всесвітньою Хартією Прав Людини потрібно:

I. Піддавати всебічній судово-кримінальній експертизі усі совєтські документи.

II. Переслухувати свідків як оборони, так і **звинувачення на судових засіданнях.**

III. Судовий розгляд згаданих справ віднести до компетенції суду присяжних.

IУ. Вилучити з числа винувальних чинників приналежність до ОУН.

У. Доручити розгляд одержаних із СССР обвинувачувальних матеріялів безстороннім суддям, котрі не належать ані до скривдженої, ані до оскарженої національности.

Ми закликаємо усіх, хто знає, що таке совєтські обвинувачувальні „документи" та совєтські „свідки", приєднатися до нашого голосу на захист принципів Всесвітньої Хартії Прав Людини.

Ми закликаємо українців Америки звертатися до обраних ними конгресменів та сенаторів, щоб вони підтримали негативну оцінку совєтських свідчень, висловлену сенатором Джаном Ашбруком, та створили в Конгресі комісію для розгляду судоправности юридичної практики, що її здійснює Бюро спеціяльних розслідувань Департаменту справедливости ЗСА.

Колишні політв'язні СССР
Святослав Караванський
Ніна Строката

Загальні збори Відділу Патріярхального Товариства Нюарк - Ірвінґтон

Загальні збори будь-якого відділу Патріярхального Товариства у сьогоднішній час, такий тяжкий і турботливий для нашої Української Католицької Церкви, мусять вважатися важливою подією, бо вона доказує, що вірні не сплять, але турбуються її справами і хочуть ділом їй допомогти.

Мимоволі пригадується XVI сторіччя, коли наша Православна Церква була в занепаді і її вірні, згуртовані у церковних братствах, намагалися її рятувати з тяжкої ситуації, спричиненої поневоленням Царгороду турками і дискримінаційною політикою Польщі.

Збори були старанно підготовані і відбулися в неділю, 5-го грудня 1982 року в Народному Домі в Ірвінґтоні о год. 4:30 по полудні.

Відкривши Збори Відділу, голова Олександра Яськів попрохала присутніх повставанням з місць і хвилиною мовчанки вшанувати надзвичайно заслужених і дуже жертвенних на цілі Патріяршого Товариства, Товариства „Св. Софія" й інші, що відійшли від нас. Запропоновано порядок нарад, згідно зі статутом, і вибрано президію у такому складі: ред. В.Пасічняк — предсідник; Л.Павлович — заступник предсідника, і М.Юркевич — секретарка.

З діяльности Товариства звітували: А.Яськів, голова д-р І.Ярош, організаційний референт, В.Гнатів, фінансовий референт, і В.Пасічняк, заступник голови.

Діяльність товариства була поважна в організаційному аспекті: влаштовувано доповіді про справи Церкви і Патріярхату, висилано листи до Св. Отця й інших достойників Церкви, влаштовано імпрези з приводу важливих річниць, спільне Свячене, переведено збірки на потреби Патріярхату.

Товариство було організаційним хребтом улаштування величавого концерту з приводу 90-річчя Патріярха Йосифа, що його підготовив стейтовий Ювілейний комітет, очолений ред. В.Пасічняком, і у виданні єдиної цього роду публікації, Ювілейної Книги, з багатим матеріялом з документальною вартістю, для звеличення Ювілята.

У фінансовому звіті підкреслено велику жертвенність громади на цілі Патріярхату. За час дворічної каденції уступаючої Управи передано на Патріярший Фонд і Т-во „Свята Софія" 21,215 дол.

Звіти були короткі і ділові, а після короткої дискусії голова Контрольної комісії В.Сенежак поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі, прийнятий одноголосно.

В дальшому порядку нарад відчитано і продискутовано лист Кардинала В.Рубіна до Патріяршої Канцелярії й історичну відповідь Патріярха Йосифа, при чому, ред. В.Пасічняк виголосив коротку доповідь на тему „Сучасна дипломатія Ватикану у зв'язку із заплянованими відвідинами Папи Польщі."

В дискусії взяли участь численні присутні, а у її висліді постановлено вислати листа до Св. Отця, а копію передати Патріярхові. Вибрано редакцію листа у складі — В.Пасічняк, В.Сенежак і Л.Коленський.

Згодом переведено вибори нової Управи, Контрольної комісії і товариського суду. Листу кандидатів підготовану комісією, прочитала А.Яськів. Другої листи не було. Управу й інші органи вибрано майже одноголосно.

10-го грудня нові органи уконституувалися на своєму засіданні: ред. В.Пасічняк — голова; Ф.Луцишин — заступник голови, М.Юркевич — секретар; Л.Павлович — фінанси; М.Чировський — інформація; І.Кононів — імпрезовий референт; І.Ярош — організаційний референт; В.Псуй — господар; д-р С.Гук, Л.Шегедин і І.Яворська — члени для окремих завдань; Р. Пинду — сектор молоді.

До Контрольної комісії увійшли: А.Яськів — голова; інж. В.Яворський, В.Баранецький, Е.Перейма — члени. До товариського суду: В.Гнатів, І.Ориняк і Р. Яськів.

Слід підкреслити, що новобраний голова Відділу Василь Пасічняк був першим головою Крайової Управи Товариства ще в заранні їхнього існування.

Н.Н.

У пошуках...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

гічно; про стан, що витворився тоді серед свідомих українців, переконливо говорить учасник подій Степан Куропась в інтерв'ю з 5-го червня 1970 року.

It was a very difficult time. We wery all confused and disillusioned. The Bolsheviks had tricked us and the Americans. We loved America and we know that the American government had always supported national self-determination. We also loved Ukraine. We didn't then and we still don't believe that we were doing anything that was un–American. On the contrary, had America listened to us, she would not have its present problems with the Soviet Union. (p. 178)

Тут варто також зауважити, що стаття М. Куропася у своєму закінченні виходить далеко поза межі етнічного характеру й стає політичною маніфестацією широкого світового розміру.

Цікаві у статті ілюстрації, що доповнюють текст та яскраво свідчать про бурхливий розвиток українського життя у Чикаго, як, наприклад, український павільйон на Світовій виставці в 1933 році, група американських офіцерів перед парадою Січових охоронних загонів коло церкви св. Миколая тощо. Стаття має також науковий апарат: 125 приміток до тексту, що вказують на багатство джерельного матеріялу, яким користувався автор, та свідчать, що його праця — це не просто чергова бібліографічна назва з історії українського життя у Чикаго, а це справді нова сторінка у досліджении розвитку українського життя, яка досі була недостатньо розробленою і недостатньо висвітленою англійською мовою.

Підсумовуючи, можна сказати, що праця д-ра Мирона Куропася становить собою солідне і науково важливе дослідження, яке цілком відповідає завданням, покладеним редакторами у вступі книги, та вказує на єдність вихідних позицій автора і єдність його методологічних засад. З великою користю для себе її прочитає не тільки фахівець з галузі етнічних студій, а й студент і кожний, хто цікавиться минулим української етнічної групи.

СССР — стоп...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

до кінця віку. Ті, хто посіли нині владу, віддавати її не збираються і нічого міняти не стануть. Будуть висувати одну за одною фігури некомпетентних осіб і, якщо провалиться один — замінять таким же".

Пишу ці рядки з болем у серці за громадян Совєтського Союзу - людей, якими безжально і холоднокровно маніпулюють так звані керівні сили, а протистояти їм люди не можуть. Коли бачиш таке, хочеться вигукнути: „Озирніться навколо! Задумайтесь над тим, що діється у вашому власному домі! Куди вам намагатись наводити лад в інших, коли свою то країну довели до такого катастрофічного стану!".

Утеча від життя...

(Продовження зі стор. 2)

Весна усміхнулася сонцем і ласками до брудних вулиць і понурих кам'яниць великого міста і все довкола відчуло її животворну силу.

За працею у школі, молитвами і обов'язками Марія ледве помітила, що вже рік добігає,як вона вступила до манастиря. Вона все чомусь частіше думала про мале дівчатко і сумні очі молодого чоловіка. Очі говорили про все те, про що мовчали уста. Тоді молода послушниця клякала у стіп Розп'ятого і гаряче просила допомоги для себе та для осиротілих.

І вона прийшла і то зовсім несподівано. Марія поправляла шкільні завдання, темою яких було – про що я прошу Господа Бога в своїх молитвах .

Діти писали: кароока Вірочка молилась, щоб батько міг заробляти більше грошей, тоді матуся не мусітиме працювати і залишиться в хаті, бо їй і маленькому братчикові так сумно без мами.

Ромчик молився, щоб дістати на уродини ровер, такий як має Мірко, син лікаря.

Олесь, що всіх дітей учить порядку, а сам його не притримував, хотів бути дуже відважним і сильним, щоб показати Рікові, що „юкі" хлопці не є „чікенс".

А маленька Зеня писала: — Я молюся кожного дня і прошу доброго Ісуса, щоби Сестра Марія стала моєю мамусею.

Поважні очі Матері ігумені сьогодні особливо гарні, вони теплі, наче весняне сонце, і здаються вологі, немов рання роса, що паде на землю.

— Дитино, — говорить Мати настоятелька, — дивні і незгадані є Божі дороги. Перед роком ти сховалася у цих мурах від кривди суєтливого світу, а сьогодні повертаєшся туди, де є твоє місце.

В ДВАДЦЯТЬ ЧЕТВЕРТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
моєї Незабутньої МАТЕРІ

бл. п.

ОЛЕКСАНДРИ з ЛІНИЦЬКИХ
МАРКОВИЧ
був. артистки ЛАВРОВСЬКОЇ

буде відправлена
ПАНАХИДА
в неділю, 6-го лютого 1983 р., о год. 11:10 рано
в катедральному храмі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії у Філядельфії, Па.
816 N. Franklin Street, Philadelphia, Pa.

До участи в Панахиді сердечно запрошую Приятелів, Артистів, Учнів, Студентів, Знайомих.

Проф. ЗОЯ МАРКОВИЧ — донька

АЛЛЕН ҐРІНСПЕН, голова спеціяльної комісії покликаної президентом Роналдом Реґеном для наладнання справи програми соціяльного забезпечення, закликав членів обидвох палат Конґресу застановитися над остаточною, а не тільки тимчасовою, розв'язкою пенсійної системи і на переломі цього сторіччя піднести висоту пенсійного віку принаймні до 66 року життя. Він закликав Комісію способів і засобів не зупинятися на латанні дефіциту, який, на його думку, в 1989 році досягне 168 більйонів долярів, а випрацювати далекойдучий плян цієї програми, від справної функціональности якої залежить життя багатьох мільйонів американців в пенсійному віці. Теперішній тимчасовий плян Комісії правдоподібно буде затверджений Конгресом до 1-го травня ц.р.

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Друзів та Знайомих, що 27-го січня 1983 року відійшов у Вічність на 89-му році життя

наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, ШВАҐЕР І ВУЙКО

бл. п.

МИКОЛА ГАНЯК

Чотар Української Галицької Армії,
народжений 13-го травня 1894 року в Самборі, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 2-го лютого 1983 року з церкви св. Володимира в Парижі на цвинтар у Вірі Шатійон.

У глибокому смутку:
дружина — АННА
син — ДАНИЛО
дочка — ЮЛІЯНА МАЗУРЕЦЬ з мужем ЛЕВОМ і дітьми РОМОЮ і МАРКОМ
дочка — МАРІЯ ДОМАРАЦЬКА з мужем АНАТОЛІЄМ і дітьми БОГДАНОМ, ЛІДІЄЮ та ДАНИЛОМ
дочка — ЖЕНЯ ХАЩЕНКО з мужем АНДРІЄМ і дітьми ГРИГОРІЄМ та МИКОЛОЮ
дочка — НІКОЛЬ БУШЕ з мужем ЖАНОМ і дітьми НАДІЄЮ і СОФІЙКОЮ
шваґерка — МАРІЯ ЛЮБИЦЬКА
племінники:
ОЛЕНКА СУКМАНОВСЬКА з мужем ГРИГОРІЄМ і дітьми
ОСИП ГАНЯК з дружиною ОЛЬГОЮ і дітьми
Дальша Родина в Україні, Польщі, Канаді й Америці

Ділимося болючою вісткою, що 2-го лютого 1983 року відійшла від нас у Вічність у розквіті молодого життя на 23-му році

наша Найдорожча і Невіджалувана ДОНЬКА, СЕСТРА, СЕСТРІНКА І ТЕТА

бл. п.

ЛЕСЯ СЛОБОДЯН

активна пластунка, курінна старшопластунського Куреня „Чортополохи".

ПАРАСТАС буде відправлений в п'ятницю, 4-го лютого 1983 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенню Gowen, 233 Somerset Street, New Brunswick, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — в суботу, 5-го лютого 1983 р., о год. 8:30 ранку в цьому ж похоронному заведенню. СЛУЖБА БОЖА о год. 9-ій ранку в українській католицькій церкві Різдва Пречистої Діви Марії в Ню Бранзвику, 86 Livingston Avenue, **а відтак на український православний цвинтар св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.**

Про молитви за спокій душі Покійної просять горем прибиті:
родичі — МИХАЙЛО І МАРІЯ
сестри:
СОНЯ
ВІРА з мужем ЮРІЄМ ПОПЕЛЕМ і дітьми ТАРАСИКОМ, АНДРЕЄЮ і МЕЛАСЕЮ

Ближча і дальша Родина в Україні, ЗСА, Канаді і Арґентині

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ ОСИПА НОВИЦЬКОГО

Вшановуючи світлу пам'ять ред. Осипа Новицького - О.Гайського (род. 10 квітня 1910 р. — помер 20 грудня 1982 р.) родина, друзі і знайомі пожертвували на студії українистики в Гарвардському університеті:

1,000 дол. Ірина Новицька з дітьми;
250 дол. — Богдан і Марія Дейчаківські;
По 100 дол. — Сидір і Евгенія Новаківські, Василь Лагошняк, Ярема Попель.
По 50 дол. — Осипа Галяревич, д-р Микола і Надя Дейчаківські, Богдан і Ярослава Данилевичі, Роман Данилевич;
По 40 дол. — Гіщинська Ліда, М.Коновалюк;
По 25 дол. — Адріян і Марта Галяревичі, Іван Керницький-Ікер, д-р Атанас Слюсарчук, д-р Ігор Зубаль;
По 20 дол. — Микола й Марія Гірняки, Джеймс Дедо, Богдан і Ольга Демянчуки, Казимира Іваськевич, Володимира і Микола Кавки, І.Л.Ковальчук, Володимир Кульчицький, Степан Климишин, Р.А.Новак, Тарас і Марія Загаєвичі, Володимир і Теодора Сторожинські;
15 дол. — Ярослав Кришталович;
По 10 дол. — Зенон Голубець, Ярослав Городиський, Теофіль Древницький, Мирослав Іванишин, Григорій Комарницький, Василь Лаврів, Василь Діщинецький, Стефанія Лучковська, Михайло Напора, Евген Пащин, Михайло Соляр, Василь Сікора, С.Сороківський, Стефанія Хома, Іван Жига, Український Золотий Хрест, Н.Н.;
По 5 дол. — Ірина Дубас, Ярослав Кравчук, Е.Павловський, І.О.Росул, Я.Свобода, Ярослав Сидір, Степан Щеплоцький.

Дякуючи жертводавцям за ці датки, Головна Екзекутива рішила створити нерушимий фонд імени Осипа Новицького в Гарвардському університеті. Фонд української книжки в головній бібліотеці цієї високої школи. Цей фонд служитиме для збирання документації про український спорт та про Станиславівщину, якої уродженцем був пок. Осип, ентузіяст українського спорту, журналіст, меценат ФКУ, невтомний патріот.

Заохочуємо всіх приятелів пок. Осипа Новицького скласти щедрі грошові пожертви для вшанування й збереження Його пам'яті. Датки на фонд Його імени треба слати на адресу:

HARVARD UNIVERSITY UKRAINIAN STUDIES FUND, INC.
1583 MASSACHUSETTS AVENUE
CAMBRIDGE, MASSACHUSETTS 02138

ПОВІДОМЛЕННЯ З ПІВНІЧНОЇ Кореї говорять, що ця країна знаходиться в стані „напіввійни" після того, як ЗСА і Південна Корея повідомили про військові маневри своїх 188,000 військ.

ПОЖЕРТВИ НА ФІЛЬМ „УКРАЇНА В ОГНІ"

МЕЦЕНАТИ ФІЛЬМУ:

1,050.00 дол. — Роман Іваницький;
По **1,000.00** дол. — Владика Роберт Москаль, Український Народний Союз, Доброділ, Кредитівка Ню Йорк, Мирон Сурмач ст.
300.00 дол. Микола Гладкий;
По **250.00** дол. — о. д-р Іван Біланич, Український Братський Союз, Шадниця „Певність" Чикаго;
По **150.00** дол. — Тулик Йосип, д-р Аскольд Лозинський, Михайло Пирський;
По **100.00** дол. — Марія Бурбела, Кіра Васоловіч, Ала Давиденко, Іван Івахів, Володимир Козицький, інж. Степан Куропась, Марія і Йосип Лисогір, Віра Шумейко, Дарія і Василь Оріховський, інж. Нестор Пінковський, СУМА Кредитівка Йонкерс, УКК Трой, Н.Й., д-р Іван Флис, Стефан Шологон, Канада, Українська Православна Кредитівка, Ню Йорк;
90.00 дол — Марія Колісник;
По **50.00** дол. — Володимир Бакалець, Володимир Васьків, Ала Влашин, Ольга Гуглевич, Марія Душник, Евстахій Манацький, інж. Мар'ян Маренін, Ірина Плювак, СУК Провидіння, Микола Тимків, Микола і Наталія Хоманчук, д-р Микола Ценко;
По **40.00** дол. — Теодор Дубій, Михайло Сорока;
По **30.00** дол. — Михайло Ґалеза, Меланія Кохановська;
27.00 дол. — Константин Степовий з родиною;
По **25.00** дол. — Петро Бойчук, Осип Головачук, о. Мирон Головінський, Мирон Заліпський, Марія Лозинська, В.Кльос, Михайло Лозинський, д-р Ярослав Падох, Марія Стефанишин, Сергій Тищенко, Володимир Сохан, Стефан Гавриш;
По **20.00** дол. — інж. Мирослав Кальба, Ярослава і проф. Ярослав Лабка, Лев Маркусь, Володимира Падох, Евген Репета, Степан Тимків;
По **15.00** дол. — Н.Андрусишин, пані О.Пол;
По **10.00** дол. — Андрій Бук, Микола Алексевич, Степан Голяш, Андрій Дзядик, не знаний, Прокіп Наумчук - Канада, інж. Олександер Пришляк, Іван Пригода, Дмитро Солончук, Софія і Григорій Самійленко, Андрій Тропак, Роман Юшкевич, К.Шонк-Русич.

ЩИРЕ СПАСИБІ !

Ярослав Кулинич, *фільмовий продуцент*

Пожертви просимо висилати на адресу:
FILM FUND FOR „UKRAJINA V OHNI", No. pf Acct. 9965, Self Reliance (N.Y.). Federal Credit Union, 108 Second Ave. New York, N.Y. 10003.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Філядельфія...

(Продовження зі стор. 1)

ми були вщерть виповнені вірними.

Святочну академію для відзначення історичних подій з 1917-1921 років влаштував Об'єднаний Святковий Комітет о год. 3:30 по полудні в театральній залі Мелровз Академії, що була виповнена українським громадянством, на чолі з Митрополитом Стефаном і Владикою Робертом у супроводі чисельного духовенства. Святкування розпочато відчитанням уривків з IУ Універсалу УНР та уривків з Актів Соборности Директорії Української Народної Республіки представниками молодечих організацій, Романом Дармограєм від СУМА, Юрієм Іхтіяревим від ОДУМ, Олегом Любою від Пласту й Оксаною Михайлюківною від МУН. Проклямацію губернатора Пенсильванії Ричарда Торнбирга, відчитав Богдан Кульчицький, а проклямацію посадника Філядельфії відчитала Г. Горацька.

Святочну промову, що її сприйняли із вдоволенням всі учасники, виголосив проф. д-р Михайло Пап, директор Інституту для совєтських і східньоевропейських студій при Джан Керролл університеті в Клівленді. Розгорнувши картини державного будівництва в 1917-1919 роках, доповідач поклав наголос на те, що впала Українська Народна Республіка від об'єднаних у цій справі московських імперіялістів, червоних і білих, під проводом Леніна і Денікіна, у першу чергу, яким допомагали також інші вороги української державности. І тому закликав всіх українців скерувати свою боротьбу проти зовнішніх ворогів української го народу спільними силами, а не марнувати час на взаємопоборювання.

Мистецьку частину програми Академії виконали відомі українські солісти — Марта Кокольська-Мусійчук, сопрано міської опери в Ню Йорку, Андрій Добрянський, бас-баритон Метрополітальної опери, і концертова пяністка д-р Юліяна Осінчук, яка, крім сольового виконання „Прелюдії" Л. Ревуцького й „Етюду" В. Косенка, акомпаньювала вокалістам. М. Кокольська співала: „ Україна", слова Б. Мазепи, музика І. Соневицького; „Друзі, вперед" слова Б.П'юрка, музика М. Фоменка; „Як давно" слова О. Підсухи, музика Г. Китастого. А. Добрянський співав: „Реве та стогне" слова Т. Шевченка, музика М. Лисенка; „Ой, літа орел" слова Т. Шевченка, музика К. Стеценка, „Гетьмани" слова Т. Шевченка, музика К.Стеценка. „Думу про матір Україну" М. Гайворонського дуетом відспівали в знаменитій гармонії згадані солісти.

Громадянство Філядельфії з великою приємністю вислухало рецитацію відповідно підібраних уривків з „Попіл Імперії" Юрія Клена у виконанні заслуженої акторки українських театрів Лізи Шашаровської-Чепіль.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО КУХТА, член УНС Відд. 63-го Т-ва „Січ" в Форд Ситі, Па., помер 5-го грудня 1982 року на 66-му році життя. Нар. 15-го жовтня 1939 року в Ню Кенсінгтоні, Па., членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку сестру Галину Русак. Похорон відбувся 9-го грудня 1982 року на цвинтарі св. Марії в Форд Ситі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Турко, секр.

ДАНИЛО ЧІЧЕРСЬКИЙ, член УНС Відд. 288-го ім. св. Димитрія в Бетлегемі, Па., помер 22-го жовтня 1982 року на 91-му році життя. Нар. 1890 року в Україні. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку сина Володимира, дочок: Марію, Гелен, Джосефіну і Юлію; 8 внуків і 4-ох правнуків; братів Михайла і Івана в Україні, сестер Катерину і Марію в Україні. Похорон відбувся 6-го листопада 1982 року на цвинтарі св. Йосафата в Ловер Сукон, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

БОГДАН СТЕЛЬМАХ, член УНС Відд. 138-го у Ґлестонбери, Конн., помер 14-го листопада 1982 року на 57-му році життя. Нар. 1925 року в Україні. Залишив у глибокому смутку дружину Евдокію, синів Ігоря та Ореста і Родину в Україні. Похорон відбувся 18-го листопада 1982 року на цвинтарі в Ґлестонбери, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!
Марія Смит, секр.

МАРІЯ СЕМЕНЕНКО, член УНС Відд. 25-го Т-ва „Свобода" в Джерзі Ситі, Н.Дж., померла 26-го листопада 1982 року на 81-му році життя. Нар. 1901 року у Варшаві. Членом УНС стала в 1962 році. Залишила в смутку друзів і приятелів. Похорон відбувся 30-го листопада 1982 року на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Її Пам'ять!
Управа.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

Спортові зірки в Україні — 1982 року

Згідно з підсумками традиційної читацької анкети київської „Спортивної Газети" до першої десятки найвидатніших спортових зірок в Україні в 1982 році вибрані:

Юрій Сєдих з Києва, дворазовий олімпійський чемпіон в меті молота. 27-річний Юрій уже 7 років не має собі рівних в світовій легкій атлетиці. В 1982 році він знову здобув звання чемпіона Европи.

Олександер Сидоренко з Жданова між українськими плаваками заволодів усіми доступними йому титулами. Встановив рекорди Европи і світу, переміг на Олімпіяді і на першості континенту в Беоґраді. В 1982 році здобув звання чемпіона світу, що відбувся в місті Гуаякілі в Еквадорі.

Анатолій Писаренко з Києва підтвердив знову своє звання найсильнішої людини світу. Цей український штанґіст встановив шість поправок до таблиці світових рекордів, довівши власне досягнення в двоборстві до 457,5 кг. В 1982 році здобув звання чемпіона Совєтського Союзу і світу.

Сергій Бершов з Харкова і **Михайло Туркевич** з Донеччини, чолові альпіністи України, що добилися під хмари на Евересті і перші між альпіністами СССР здійснили нічне сходження.

Олександер Якубкін з Донецька, під сучасну пору найкращий між важковаговиками в боксі. Силу і влучність його рукавички уже встигли відчути найкращі боксери світу. Звання чемпіона він здобув в Европі в 1981 і світу в 1982 роках. Він є кандидатом до олімпійської збірної СССР 1984.

Зінаїда Турчина з Києва, найвидатніша змагунка в дружині ручного м'яча (гендболу) київського „Спартака", збірної України і збірної СССР. За останніх 10 років Зінаїда в складах цих дружин здобула звання чемпіонки України, СССР, Европи, світу і Олімпіяди.

Леонід Буряк з Києва, найпопулярніший помічник київського „Динамо". В 1982 році він найбільше причинився до здобуття київським „Динамо" чаші СССР і віцечемпіона вищої ліґи Совєтського Союзу.

Віктор Данильченко з Києва — найвидатніший стрілець з рушниці, в 1982 році він взяв участь в світовому чемпіонаті в Каракасі, де здобув разом 10 медалів, в тому числі 8 золотих. Це надзвичайне досягнення.

Олександер Білявський зі Львова, один з найвизначніших українських шахістів, в минулому році став переможцем всесвітньої шахової олімпіяди в складі збірної СССР та увійшов до числа учасників претендентських ігор за чемпіонську корону світу.

Брати Бєлоглазови традиційно разом беруть участь майже в усіх змаганнях борців. Анатолій і Сергій — чемпіони Олімпіяди з вільної боротьби в 1982 році в світових першостях, що відбулися в Едмонтоні, Канада, не мали собі рівних, і здобули звання чемпіонів світу.

До другої десятки ввійшли такі найвидатніші спортовці України: **Лідія Семенова,** шахістка; **Олег Чужда** з Рівна — наколесник; **Олександер Білостінний** з Києва — кошиківкар; **Анатолій Дем'яненко** з Києва, визначний змагун копаного м'яча, **Святослав Семенов** — плавак, **Олександер Батюк** — лещатар, **Богдан Макуць** з Львова — гімнаст, **Юрій Шундров** — воротар київської гаківкової дружини „Сокіл", **Ігор Пузирьов** -стрілець з пістолета, і **Валерій Савин** зі Львова — найвизначніший змагун у скоку на лещатах. Майже усі названі спортовці ввійдуть до збірної України, що братиме участь в черговій Спартакіяді народів СССР.

Новий тренер київського „Динамо"

Згідно з рішенням спортових політруків в Москві, В.Лобановський, дотеперішній тренер найсильнішої дружини в Україні і СССР, якою є київське „Динамо", в наступному сезоні назначений тренером збірної СССР і, очевидно, стане „москвичем". Не зважаючи на те, що в Україні є ряд визначних тренерів, які могли б зайняти місце Лобановського, „старшобратня" футбольна Федерація, маючи на меті дальшу посилену русифікацію теж у спортовій ділянці, назначила тренером київської дружини росіянина з Ленінграду, Юрія Морозова. Очевидно, Морозов вже заявив, що переїжджає до Києва на постійний побут, де він буде не тільки тренером тієї популярної дружини, але і пильним московським „оком і ухом" та душителем українського духу,що проявляється в цій ділянці спорту.

Київські любителі копаного м'яча затривожені цим новим потягненням окупантів України пам'ятаючи як москаль Самарін „розкулачив" львівські „Карпати", які практично перестали існувати. Бож який це фахівець — Морозов, нічого путнього він не зробив у Ленінграді, де під його проводом місцевий клюб „Зеніт" не відігравав більшої ролі. Українські змагуни „Динамо" і їх численні симпатики, вповні свідомі того, чому Москва наставляє своїх людей на ці позиції. Який ефект матиме в Києві ця нова московська затія, покаже найближче майбутнє.

(от)